בס"ד "הדף היומי לתולדותינו"

יום **א'**, **י"ז** ב**טבת** תשס"ג (**22** בדצמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שבוע שמח ושבוע טוב!

היום, **י"ז בטבת**, בשנת תשי"א (1950-5711), **נוסדה** העיר **בית שמש**. בית שמש היתה עיר בנחלת יהודה ומוזכרת לראשונה בספר יהושע: **"... ועבר הגבול אל מי עין שמש והיו תוצאותיו אל עין רוגל."** [יהושע ט"ו 7] החוקרים סבורים כי **עין שמש** – היא **בית שמש**. עם החזרת ארון ברית ה' מהשבי הפלשתי, מוזכרת העיר בספר שמואל_א: **"וישימו את ארון ה' אל העגלה ... וישרנה הפרות בדרך על דרך בית שמש..."** [שם ו' 11] בשדות העיר התלקחה המלחמה בין ממלכת יהודה לממלכת ישראל [מלכים_ב פרק י"ד].
בית שמש חרבה ע"י הבבלים בדרכם לירושלים בעת חורבן הבית הראשון, ומאז עמדה העיר בחורבנה במשך שנים רבות. בימי המשנה והתלמוד היה כאן יישוב יהודי קטן, כמסופר בתלמוד: "ששים ריבוא עיירות קטנות [היום היו קוראים להם יישובים...] היו, והקטנה בהן היתה בית שמש." במאה החמישית, בתקופה הביזנטית, נבנה בנקום מנזר גדול ששימש גם כאכסניה לעולי הרגל לירושלים. לאחר הכיבוש הערבי שקעה בית שמש והיישוב בה פסק. הכפר הערבי הסמוך, עין שמס, שמר על השם וסייע לזהות את המקום. בתקופה העות'מנית ניסו נוצרים, שהאמינו בקץ הימים ובביאת המשיח, להקים בערטוף הסמוכה יישוב בשם הרטוב, ליהודים שיתנצרו. אבל הם לא הצליחו למצוא מועמדים בקרב אנשי היישוב הישן וגם לא בין בני העליה הראשונה. בשנת 1895 רכשה "אגודת אחים ליישוב א"י" של חובבי ציון מ**בולגריה** את אדמות הרטוב והקימה עליהן מושבה בולגרית. היתה זו המושבה היחידה בארץ שנושבה בידי יהודים ספרדיים במסגרת העליה הראשונה, שעוליה היו ברובם מרוסיה ומרומניה. המושבה הקטנה סבלה מחסור בעיקר בגלל חסרון הכיס של ציוני בולגריה. בשנות ה- 30 הוקם על חלק מאדמות המושבה בית החרושת למלט "שמשון", הקיים עד היום ומספק עבודה גם לתושבי העיר. המושבה התקיימה עד למלחמת העצמאות ואז ניטשה. במלחמת העצמאות ניטש כאן קרב קשה עם הצבא המצרי שבסופו של דבר הובס ועזב את הארץ. בשנות ה- 50 בגלי העליה הגדולים, הוקמה בבית שמש מעברה שנשאה את השם: **מעברת הרטוב**. בית שמש החדשה, כאמור, נוסדה היום, בשנת תשי"א וכעבור שנתיים עברו תושבי המעברה למבני קבע בגבעה הצפונית. בית שמש הוכרזה לעיר ביוני 1991.

~~~

"אם אשכחך ירושלים..."[תהלים קל"ז]
בספר שלא מכבר מצא בננו הבכור בגניזה [מקום שמטמינים בו דברי קדושה, ולעתים קרובות כתבים אחרים שבעליהם אינם מודעים לערכם ההיסטורי] בשם "**דָבָר אל העמים**", אוסף **אבא אבן** (שנפטר לפני כחודשיים) סדרת נאומים שנתן בפורומים שונים בעשור השנים הראשון לאחר קום המדינה. אחד מהם (שנתן בפבר' 1950) עסק בנסיון המתמשך של האו"ם להקים משטר בינלאומי בירושלים לעומת עמדת ישראל (דאז) שהאו"ם יפקח על המקומות הקדושים בלבד. ברצוננו להביא לידיעתכם קטעים מנאום זה בימים הבאים, כחלק משאיפתינו להבהיר עמדות בחזית ההסברתית במלחמתינו.
=המסירות לעיר הקודש עוברת כחוט השני בתולדות עמנו זה שלושת אלפים שנה. בדור הזה ראינו בהתחדש במלואו הקשר הקדמון הזה בין ישראל ובין ירושלים. מתוך ההתקפה האלימה, שביקשה להביא חורבן גמור על מדינת ישראל ועל ירושלים החדשה, יצאו שתיהן בשלום.

"לדוד מזמור, לה' הארץ ומלואה, תבל ויושבי בה." [תהלים כ"ד 1]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **ראשון**

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל
~~~

בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום **א'**, **י"ז** ב**טבת** תשס"ג (**22** בדצמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

ועתה, דברך אחד הוא. הדעות שאשמיע בשם ישראל, מחזיקים בהן בכל חום לבם מאה אלף אזרחי ישראל היושבים בירושלים זו שממשלתי אחראית לשלומה ולחירותה....= {יבוא ההמשך}

"לדוד מזמור, לה' הארץ ומלואה, תבל ויושבי בה." [תהלים כ"ד 1]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **ראשון**

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל